

## Arrest

nr. 321 972 van 19 februari 2025  
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS  
Eugène Plaskysquare 92-94/2  
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. PARMENTIER *loco* advocaat C. DESENFANS.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 24 oktober 2021 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 26 oktober 2021 om internationale bescherming. Op 17 juli 2024 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

#### A. Feitenrelaas

*U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Madheban-clan te behoren. U bent geboren op (...) 2000 in de stad Jilib in het gelijknamige district van de provincie Middle Juba. U verbleef hier heel uw leven tot aan uw vertrek naar Europa. U ging tot de tweede graad naar school en volgde één jaar lessen in*

de koranschool. U hielp uw moeder in haar theehuis. In Jilib had u, sinds 2020, een geheime relatie met B(...) H(...) A(...). Nadat u vertrok, hoorde u dat zij zwanger was.

U ondervond discriminatie omwille van het feit dat u tot de minderheidsclan de Madheban behoorde. U moest hierdoor, onder andere, stoppen met school. Daarnaast moest uw vader Al-Shabaab betalen zodat u en uw broer zich niet bij hen moesten aansluiten. Twee jaar nadat uw vader Al-Shabaab hiervoor begon te betalen, wilde Al-Shabaab u en uw broer rekruteren. Ze zeiden uw vader dat hij zijn zonen moest voorbereiden om zich bij hen aan te sluiten. Zo niet, zouden ze hem doden. Ze kwamen ook naar u om u te zeggen dat u zich moest voorbereiden. U kon niet weigeren en besloot daarom om te vertrekken. Uw moeder regelde uw vertrek met uw maternale oom. U vertrok naar Kismayo.

Vervolgens had u ook een jaar een geheime relatie met een meisje van de Galja'el-clan. Ze was afkomstig van een machtige familie. Ze werd zwanger en op de ochtend van uw vertrek werd ze naar het ziekenhuis gebracht omdat ze ziek was. Diezelfde namiddag kwam haar familie naar uw huis met hun leger. Ze wisten dat u de vader was. Uw broer probeerde te ontsnappen en er werd op hem geschoten waardoor hij gewond raakte. Hij werd samen met de rest van uw gezin meegenomen naar de gevangenis. Uw moeder werd na een aantal uur vrijgelaten en vertelde uw maternale oom wat er gebeurd was. Hij bracht u op de hoogte. U zei hem dat u inderdaad een relatie had met het meisje waarna uw oom u zei dat hij u niet tegen de familie kon beschermen. Hierop stuurde hij u weg uit het land.

Een week nadat uw broer werd opgepakt, overleed hij aan zijn verwondingen. Uw zus werd vrijgelaten en verblijft bij uw moeder. U hoorde in 2022 dat zij zal uitgehuwelijkt worden aan een Al-Shabaab lid. U wist niet waar uw vader was of wat er met hem gebeurd is.

U reisde van Somalië, via onder andere Kenia, naar België. U kwam hier aan op 24 oktober 2021. U diende uw verzoek om internationale bescherming in op 26 oktober 2021.

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, heeft of een reëel risico heeft op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest gedood te worden door Al-Shabaab omdat u zich niet bij hen wilde aansluiten (CGVS, p.29). Daarnaast vreest u gedood te worden door de familie van het meisje waar u een geheime relatie mee had (ibid.). Uw broer werd al door hen gedood (CGVS, p.23). Verder vreest u gediscrimineerd te worden omwille van uw clan (CGVS, p.22-23).

Echter, dient er te worden vastgesteld dat uw verklaringen gekenmerkt worden door verschillende vaagheden, tegenstrijdigheden, merkwaardigheden en onaannemelijkheden, waardoor het CGVS geen geloof kan toeschrijven aan uw vluchtrelaas en uw vrees.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u de geschetste gedwongen rekrutering niet aannemelijk maakte. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden, bijvoorbeeld wanneer er een gebrek is aan strijders. U gaf zelf niet aan dat dit het geval was. Wanneer u werd gevraagd waarom Al-Shabaab u op dat moment wilde rekruteren, zei u dat ze keken of een jongen een geweer kon vasthouden en of ze hem mentaal konden beïnvloeden (CGVS, p.24). U gaf niet aan dat Al-Shabaab een gebrek had aan strijders of dat er bijvoorbeeld gevechten aan de gang waren waarvoor ze extra strijders nodig hadden. Bovendien verklaarde u dat er jongens waren die zich vrijwillig bij Al-Shabaab aansloten (CGVS, p.22). Dit doet de vraag rijzen waarom Al-Shabaab u en uw broer dan gedwongen probeerde te rekruteren. Wanneer u werd gevraagd of de personen die door Al-Shabaab gerekruteerd

werden aan bepaalde voorwaarden moesten voldoen, zei u het volgende: "Ze kiezen hen waarvan ze denken dat ze hen kunnen overtuigen om zich bij hen te gaan. Om hun explosies te laten dragen en hun kunnen overtuigen dat ze dan naar het paradijs gaan. Ze kiezen zwakke kinderen die kunnen veranderen (CGVS, p.22)." Echter, was Al-Shabaab er in uw geval van op de hoogte dat u zich niet bij hen wilde aansluiten. Ze verweten uw vader dat hij niet wilde dat u bij hen kwam en ze verweten u dat u de religie niet wilde helpen (CGVS, p.23). U voldeed dus niet aan de voorwaarden waaraan rekruten moesten voldoen.

Ook het feit dat ze u probeerden rekruteren op het moment dat u al 21 jaar oud was (CGVS, p.7, 23-24 + Verklaring DVZ, punt 4, p.7 d.d. 23.12.2021) gaat in tegen zowel de informatie waarover het CGVS beschikt waaruit blijkt dat voornamelijk jongens tussen de 12 en 16 jaar oud gerekruteerd worden (zie administratief dossier) als uw eigen verklaring dat Al-Shabaab tieners selecteert (CGVS, p.22). U verklaarde daarnaast dat Al-Shabaab u op dat moment probeerde te rekruteren omdat ze keken of de jongen in kwestie mentaal beïnvloedbaar was (CGVS, p.24). Echter, gaf u al aan dat ze ervan op de hoogte waren dat u zich niet bij hen wilde aansluiten én had u een leeftijd waarop u al veel minder beïnvloedbaar was.

Bovenstaande elementen zorgen ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan de gedwongen rekrutering door Al-Shabaab. Dit heeft een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw vrees en uw vluchtrelaas.

Vervolgens konden uw verklaringen in verband met uw geheime relatie niet overtuigen. Ondanks dat u en het meisje elkaar al lang kenden en jullie één jaar een relatie hadden, kon u maar weinig over haar vertellen (CGVS, p.28). Gevraagd om een beetje over haar te vertellen, zei u enkel dat jullie elkaar ontmoetten, elkaar misten en dat ze graag naar u kwam (ibid.). Ook wanneer u opnieuw gevraagd werd om iets over haar te vertellen, bleven uw verklaringen heel oppervlakkig (CGVS, p.28-29). U zei enkel dat ze een jong, actief meisje was dat de stad niet leuk vond (CGVS, p.29). Wanneer er dan gevraagd werd op welke manier ze actief was, kwam u niet verder dan te zeggen dat ze open was en veel vrienden had (ibid.). Gezien uw relatie met het meisje kan er van u verwacht worden dat u uitgebreider over haar kon vertellen. Dit geldt ook voor uw verklaringen over jullie toekomstplannen. U zei hierover enkel dat de toekomst het huwelijk was, maar dat jullie daar niet aan dachten (CGVS, p.28). Bovendien is het merkwaardig dat jullie, gezien de context, niet meer bezig waren met de toekomst van de relatie.

Ook de manier waarop jullie de relatie geheim hielden is opmerkelijk. U stelde dat de relatie geheim moest zijn, maar dat mensen haar wel naar jullie huis zagen gaan (ibid.). Ook wandelden jullie samen naar de koranschool (ibid.). Het feit dat jullie zo openlijk contact hadden met elkaar is daarnaast merkwaardig aangezien u in een gebied woonde dat onder Al-Shabaab controle staat (CGVS, p.17). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Al-Shabaab vrouwen verschillende beperkingen oplegt (zie administratief dossier, blauwe map, stuk 1-2). Zo is het verboden voor vrouwen om het huis te verlaten zonder mannelijke voogd en beperken ze de omgang tussen mannen en vrouwen in het openbaar (ibid.). Dit gaat zelfs zo ver dat Al-Shabaab vrouwen verbiedt om activiteiten te ondernemen waarbij ze in contact komen met mannen (ibid.). Het is dan ook niet geloofwaardig dat u zonder problemen over straat kon lopen met uw vriendin en dat zij naar uw huis mocht komen terwijl u daar aanwezig was zelfs al was het niet geweten dat jullie een relatie hadden (CGVS, p.28-29). Ook uw verklaring dat het meisje een verplichte abortus moest uitvoeren doet vragen rijzen (CGVS, p.24). Abortus in Somalië is namelijk strafbaar, ook wanneer het gaat om een abortus om de eer van de vrouw en de familie veilig te stellen (zie administratief dossier, blauwe map, stuk 3).

Uit bovenstaande elementen moet worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw geheime relatie. Hierdoor kan er automatisch ook geen geloof worden gehecht aan de dood van uw broer en de arrestatie van uw familieleden. Deze gebeurtenissen waren namelijk het gevolg van de ontdekking van uw geheime relatie (CGVS, p.23-24).

Daarenboven verklaarde u dat u een geheime relatie had met een meisje dat afkomstig was van een machtige familie in uw stad (CGVS, p.23-24). Het is merkwaardig dat u als lid van een minderheidsclan zonder problemen contact mocht hebben met haar (CGVS, p.28). Zoals eerder al werd aangehaald mocht ze bij u thuis komen om uw zus te bezoeken en wandelden jullie samen naar de koranschool (CGVS, p.28). De vraag kan dan ook gesteld worden hoeveel discriminatie u ondervond omwille van uw clan. U stelde dat u gediscrimineerd werd omdat u afkomstig bent van de Madheban-clan (CGVS, p.23, 26). Omwille van uw afkomst zou u geen werk kunnen vinden, niet naar school kunnen gaan en werd u beledigd (CGVS, p.4-5, 23, 26). Echter, verklaarde u dat uw moeder, die ook afkomstig is van de Madheban-clan, een klein theewinkeltje had waar mensen uit de buurt thee kwamen drinken (CGVS, p.5, 8). U hielp haar hierbij (ibid.). Ook uw vader die afkomstig was van de Madheban-clan verkocht groenten tot hij ziek werd (CGVS, p.7-8). Daarnaast ging u voetballen met jongens uit de buurt die afkomstig waren van meerderheidsclans (CGVS, p.6-7, 27). U kon ook naar de koranschool gaan en moest hier enkel mee stoppen omdat jullie dit niet langer

konden betalen (CGVS, p.5). Uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat de discriminatie niet verder ging dan het ontvangen van beledigingen en het feit dat u niet met leden van andere clans mocht trouwen (CGVS, p.25-26). Ook stelt u dat de clandestine discriminatie ervoor zorgde dat u slechts tot de tweede graad naar school ging (CGVS, p. 4).

Het CGVS ontkent niet dat leden van minderheidsclans, zoals de Madheban, in Somalië blootgesteld kunnen worden aan discriminatie en andere vormen van onderdrukking. Echter, blijkt uit bovenstaande vaststellingen niet dat u in zo'n ernstige mate gediscrimineerd werd dat dit gekwalificeerd kan worden als vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève.

Omwille van de hierboven opgesomde redenen slaagde u er niet in uw problemen aannemelijk te maken. Bijgevolg kunt u niet aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele of gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

U legde geen documenten voor om uw verzoek om internationale bescherming te ondersteunen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/\\_type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html](https://www.refworld.org/_type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_somalia\\_security\\_situation\\_20230222.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf), de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023\\_04\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Q13\\_Somalia\\_Security\\_Situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf), en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_somalie\\_overzicht\\_veiligheidsincidenten\\_202312\\_21.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_202312_21.pdf) of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

*Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.*

*Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Juba te worden beoordeeld.*

*In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt Middle Juba bestempeld als een regio waar er géén reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld. De EUAA benadrukt daarnaast dat mensenrechtenschendingen door al-Shabaab die de controle heeft over Middle Juba, onderzocht moeten worden in de context van de vluchtelingenstatus.*

*Middle Juba is gelegen in het zuiden van Somalië en vormt samen met Gedo en Lower Juba de deelstaat Jubaland. Het is de enige regio in heel Somalië die bijna volledig onder controle staat van al-Shabaab. De groepering concentreert haar bestuursapparaat en hiërarchie in de regio. De stad Jilib is het de facto hoofdkwartier van AlShabaab. Begin april 2023 vonden er in de stad confrontaties plaats tussen twee al-Shabaab fracties over de leiding van de groepering. Clanconflicten in de regio worden door de groepering onderdrukt.*

*In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Juba geschat op 366.851 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 27 geweldsincidenten in de regio, waaronder de meerderheid valt onder de categorie explosions/remote violence (17). Dit zijn allemaal luchtaanvallen, uitgevoerd door (vermoedelijk) US AFRICOM, de ATMIS-troepen van het Keniaanse contingent en het Keniaanse leger. Hierbij vallen soms burgerdoden. De incidenten onder de categorie battles (5), zijn allen gevechten tussen AS-groepen onderling in de stad Jilib. ACLED noteert geen burgerslachtoffers door dit geweld. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor al het geregistreerd geweld tegen burgers (violence against civilians). Al-Shabaab executeert mensen op verdenking van spionage, omwille van het vervoeren van humanitaire hulpgoederen of als straf voor het plegen van een moord. ACLED noteert in totaal 87 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Juba door het geweld. De meeste registreert ACLED onder violence against civilians met 41 burgerdoden. ACLED registreert ook 3 burgerdoden door luchtaanvallen op al-Shabaab in bewoond gebied. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van droogte, conflict/onveiligheid en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet*

kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Middle Juba sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

## 2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

## 3. Over de gegrondheid van het beroep

### 3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In wat een enig middel blijkt te zijn voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens meent hij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker haalt artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet aan en meent dat de adjunct-commissaris *in casu* heeft nagelaten om, rekening houdend met zijn specifieke profiel, een grondige analyse uit te voeren van de relevante informatie die door hem werd voorgelegd.

Verzoeker is verder van mening dat de adjunct-commissaris zijn relaas als ongeloofwaardig beschouwt omdat hij twijfelt aan verzoekers herkomst en geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas *“wegens zijn lacunaire verklaringen”*. Verzoeker stelt dat het onderzoek gebrekkig was en verwijst naar het *“Handvest van het persoonlijke onderhoud”*. Tevens is hij van mening dat *“de door het CGVS gevolgde cascade-redenering het onmogelijk maakt zijn problemen aan te tonen, ook al zijn deze verklaringen in wezen consistent en zonder tegenstrijdigheden”*. Verzoeker betoogt dat hij een oprechte inspanning heeft gedaan om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en dat hem het voordeel van de twijfel moet worden toegekend.

Aangaande de gedwongen rekrutering door Al-Shabaab, stelt verzoeker onder verwijzing naar het rapport *“Somalia: Targeted profiles – Country of Origin Information Report”* van EASO van september 2021, dat, in tegenstelling tot wat de adjunct-commissaris beweert, Al-Shabaab onder dwang rekruteert, ook al is dit niet hun gebruikelijke praktijk. Verzoeker meent dat deze *“objectieve bewijzen”* zijn verklaringen over de poging van Al-Shabaab om hem te rekruteren bevestigen.

Aangaande de motieven in de bestreden beslissing over zijn geheime relatie, stelt verzoeker dat hij alle informatie over zijn ex-vriendin waarover hij beschikte, heeft verstrekt. Hij meent dat de adjunct-commissaris deze verklaringen *“enkel subjectief betwist, zonder de inhoud ervan te bekritisieren”*. Wat betreft het verschil in clan waartoe zij behoren, zet verzoeker uiteen dat zij onder die omstandigheden onmogelijk konden trouwen, maar hij *“ondanks alles een relatie had die zij voor hun respectieve families verborgen hielden”*. Wat betreft het gegeven van de claudiscriminatie, stelt verzoeker dat de discriminatie waarvan hij in Somalië het slachtoffer is, overeenstemt met de objectieve informatie waarnaar de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing verwijst. Verzoeker herhaalt dat hij omwille van de discriminatie ervoor vreesde in Somalië niet te kunnen werken of zijn studie niet te kunnen voortzetten. Verzoeker meent dat het feit dat de discriminatie waaronder hij te lijden zou hebben niet door de adjunct-commissaris wordt betwist, een ernstige aanwijzing is die (i) verzoekers verklaringen geloofwaardig maakt en (ii) *“verweerder ertoe zou moeten aanzetten uiterste voorzichtigheid te betrachten bij het analyseren van de vrees van verzoeker, aangezien hij in het verleden al problemen heeft ondervonden”*.

Verzoeker geeft voorts een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel en verwijst in dit kader naar rechtspraak van de Raad.

Vervolgens gaat verzoeker in op de *“toekenning van de subsidiaire bescherming op basis van zijn problemen met Al-Shabaab”*. Verzoeker zet dit theoretisch uiteen, stelt dat hij hierboven heeft aangetoond *“dat de grieven van de Commissaris generaal onvoldoende zijn om de ernst van de vrees die verzoeker heeft ondergaan in vraag te stellen”* en meent dat deze elementen ervoor zorgen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst verder naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en stelt in dit kader dat *“het feit dat verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd leidt tot het vermoeden dat verzoeker in geval van terugkeer opnieuw zal worden vervolgd, en keert de bewijslast om”*. Verzoeker meent dat de adjunct-commissaris *in casu* niet heeft aangetoond *“dat er geen risico meer bestaat dat deze vervolgingen in geval van terugkeer opnieuw zullen gebeuren, of dat verzoeker toegang aan effectieve bescherming van de overheden zal hebben”*.

Voorts gaat verzoeker in op zijn vermeende nood aan subsidiaire bescherming *“op basis van de veiligheidssituatie in Somalië”*. Verzoeker meent dat hij *“genoeg heeft aangetoond dat [hij] uit Jilib afkomstig is en dat de veiligheidssituatie in de provincie de toekenning van de beschermingsstatus rechtvaardigt”*. Verzoeker stelt dat er volgens verschillende bronnen, waaruit hij citeert, niet kan uitgesloten worden dat er in Somalië sprake is van een intern gewapend conflict, dat de aanwezigheid van Al-Shabaab heeft geleid tot veel gevechten tussen de strijdkrachten van de overheden en Al-Shabaab en dat het geweld als willekeurig kan worden beoordeeld. Voorts stelt verzoeker dat, indien de Raad van mening zou zijn dat zijn herkomst niet wordt bewezen, *“de motivering van de verwerende partij in ieder geval in strijd blijft met Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en Artikel 3 EVRM”*. Verzoeker geeft hierbij een theoretische toelichting, waarbij hij de artikelen 48/6 en 51 van de Vreemdelingenwet citeert en verwijst naar verschillende arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Verzoeker stelt dat zijn verzoek om internationale bescherming *“slechts op basis van een afwezigheid van geloofwaardigheid van zijn herkomst provincie”* werd afgewezen en is van mening dat zijn Somalische herkomst reeds werd aangetoond.

Verzoeker meent verder onder verwijzing naar diverse internationale bronnen dat, zelfs als er verschillen tussen de regio's bestaan, de situatie in Somalië in het algemeen zeer precair is. Niet alleen blijkt dat burgers vaak het slachtoffer zijn van aanslagen door zowel Al-Shabaab als door wetshandhavinginstanties die deze aanvallen proberen te bestrijden, tevens wordt het dagelijks leven van veel Somaliërs beïnvloed door dit geweld en doet er zich een humanitaire crisis voor. Verzoeker is van mening dat een terugkeer naar Somalië een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955, zou kunnen uitmaken. Verzoeker stelt dat het in dit verband *“het meest logische [is] dat [hij] zal worden teruggestuurd naar Mogadishu”*, maar dat een (niet nader genoemd) verslag van UNHCR vaststelt dat dit niet automatisch een goed vestigingsalternatief is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde hem te erkennen als vluchteling, in onderschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

## 3.2. Beoordeling

### 3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

### 3.2.2. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middele”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen geschonden acht. De Raad wijst er bovendien op dat artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 bij artikel 16 van het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met ingang van 21 juli 2018 werd opgeheven. Voorts voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doch laat hij na te verduidelijken op welke wijze dit artikel, dat het toepassingsgebied van deze wet omschrijft, door de bestreden beslissing geschonden zou (kunnen) zijn.

Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

### 3.2.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *“afdoende”* wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) hij niet kan aantonen dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, nu (i) hij de geschetste gedwongen rekrutering door Al-Shabaab niet aannemelijk kan maken, (ii) er geen geloof kan worden gehecht aan zijn geheime relatie en hierdoor automatisch ook geen geloof kan worden gehecht aan de dood van zijn broer en de arrestatie van zijn familieleden, gebeurtenissen die het gevolg waren van de ontdekking van zijn geheime relatie, en (iii) niet blijkt dat hij in zo'n ernstige mate gediscrimineerd werd dat dit gekwalificeerd kan worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, omdat (B) hij geen documenten neerlegt ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming en omdat (C) er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Middle Juba sinds de publicatie van de *“Country Guidance: Somalia”* van EUAA van augustus 2023 zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2

en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

#### 3.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart niet terug te kunnen keren naar zijn land van herkomst, Somalië, uit vrees (i) gedood te worden door Al-Shabaab omdat hij zich niet bij hen wilde aansluiten, (ii) gedood te worden door de familie van het meisje met wie hij een geheime relatie had en (iii) gediscrimineerd te worden omwille van zijn clan. Ongeveer twee jaar voor verzoekers vertrek uit Somalië zou zijn vader Al-Shabaab beginnen te betalen zijn zodat verzoeker en zijn broer zich niet bij hen zouden hoeven aan te sluiten. Twee jaar nadat zijn vader Al-Shabaab begon te betalen, zou Al-Shabaab verzoeker en zijn broer willen rekruteren hebben. Ze zouden aan verzoekers vader gezegd hebben dat hij zijn zonen moest voorbereiden zich bij hen aan te sluiten, zo niet, zouden ze verzoekers vader doden. Al-Shabaab zou tevens naar verzoeker zelf gekomen zijn om te zeggen dat hij zich moest voorbereiden om zich bij hen aan te sluiten. Verzoeker kon dit niet weigeren, en zou daarom besloten hebben te vertrekken uit Somalië. Bovendien zou verzoeker een jaar lang een geheime relatie gehad hebben met zijn buurmeisje, die afkomstig was van een machtige familie. De ochtend van verzoekers vertrek zou zij naar het ziekenhuis gegaan zijn omdat ze ziek was. In het ziekenhuis zou aan het licht gekomen zijn dat het meisje zwanger was. Diezelfde dag zou haar familie naar verzoekers huis gekomen zijn, aangezien zij wisten dat verzoeker de vader was. Verzoekers broer zou proberen ontsnappen zijn, waarna er op hem geschoten werd. Verzoekers broer zou een week later overleden zijn aan zijn verwondingen. De rest van verzoekers gezin zou door hen meegenomen zijn naar de gevangenis. Verzoekers moeder en zus zouden vrijgelaten zijn, maar verzoeker zou niet weten waar zijn vader is of wat er met hem gebeurd is. Behalve zijn problemen met Al-Shabaab en met de familie van het meisje waarmee hij een verboden relatie had, haalt verzoeker aan discriminatie ondervonden te hebben in Somalië omdat hij tot de minderheidsclan Madheban behoort.

De Raad stelt vast dat verzoeker ter staving van zijn relaas tijdens de administratieve procedure geen documenten heeft neergelegd. Bijgevolg moet worden nagegaan of verzoekers verklaringen voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van zijn relaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst, geloofwaardig kunnen worden geacht en blijf geven van een gegronde vrees voor vervolging.

De Raad is na grondige lezing van het rechtsplegingsdossier in navolging van de adjunct-commissaris van oordeel dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève niet kan of wil terugkeren naar zijn land van herkomst.

Vooreerst stelt de adjunct-commissaris op goede gronden vast dat verzoeker de door hem geschetste gedwongen rekrutering door Al-Shabaab niet aannemelijk maakt. De adjunct-commissaris zet hierover in de bestreden beslissing het volgende uiteen:

*“Vooreerst moet worden vastgesteld dat u de geschetste gedwongen rekrutering niet aannemelijk maakte. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden, bijvoorbeeld wanneer er een gebrek is aan strijders. U gaf zelf niet aan dat dit het geval was. Wanneer u werd gevraagd waarom Al-Shabaab u op dat moment wilde rekruteren, zei u dat ze keken of een jongen een geweer kon vasthouden en of ze hem mentaal konden beïnvloeden (CGVS, p.24). U gaf niet aan dat Al-Shabaab een gebrek had aan strijders of dat er bijvoorbeeld gevechten aan de gang waren waarvoor ze extra strijders nodig hadden. Bovendien verklaarde u dat er jongens waren die zich vrijwillig bij Al-Shabaab aansloten (CGVS, p.22). Dit doet de vraag rijzen waarom Al-Shabaab u en uw broer dan gedwongen probeerde te rekruteren. Wanneer u werd gevraagd of de personen die door Al-Shabaab gerekruteerd werden aan bepaalde voorwaarden moesten voldoen, zei u het volgende: “Ze kiezen hen waarvan ze denken dat ze hen kunnen overtuigen om zich bij hen te gaan. Om hun explosies te laten dragen en hun kunnen overtuigen dat ze dan naar het paradijs gaan. Ze kiezen zwakke kinderen die kunnen veranderen (CGVS, p.22).” Echter, was Al-Shabaab er in uw geval van op de hoogte dat u zich niet bij hen wilde aansluiten. Ze*

*verweten uw vader dat hij niet wilde dat u bij hen kwam en ze verweten u dat u de religie niet wilde helpen (CGVS, p.23). U voldeed dus niet aan de voorwaarden waaraan rekruten moesten voldoen.*

*Ook het feit dat ze u probeerden rekruteren op het moment dat u al 21 jaar oud was (CGVS, p.7, 23-24 + Verklaring DVZ, punt 4, p.7 d.d. 23.12.2021) gaat in tegen zowel de informatie waarover het CGVS beschikt waaruit blijkt dat voornamelijk jongens tussen de 12 en 16 jaar oud gerekruteerd worden (zie administratief dossier) als uw eigen verklaring dat Al-Shabaab tieners selecteert (CGVS, p.22). U verklaarde daarnaast dat Al-Shabaab u op dat moment probeerde te rekruteren omdat ze keken of de jongen in kwestie mentaal beïnvloedbaar was (CGVS, p.24). Echter, gaf u al aan dat ze ervan op de hoogte waren dat u zich niet bij hen wilde aansluiten én had u een leeftijd waarop u al veel minder beïnvloedbaar was.*

*Bovenstaande elementen zorgen ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan de gedwongen rekrutering door Al-Shabaab. Dit heeft een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw vrees en uw vluchtrelaas."*

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar algemene informatie over gedwongen rekrutering door Al-Shabaab, en stelt dat gedwongen rekrutering voorkomt, al is dit niet hun gebruikelijke rekruteringsstrategie. De Raad merkt op dat dit niet ontkend wordt in de bestreden beslissing, doch de door verzoeker geschetste gang van zaken niet overeenkomt met de algemene informatie over het verloop, de omstandigheden, de voorwaarden en de reden van gedwongen rekrutering wanneer Al-Shabaab hier toch van gebruik zou maken. Bovendien maakt verzoeker, door louter te verwijzen naar algemene informatie, niet aannemelijk dat zijn specifieke geval zou afwijken van de gangbare rekruteringswijze door Al-Shabaab, zoals die blijkt uit de beschikbare landeninformatie. Verzoekers verklaringen dat hij gedwongen gerekruteerd zou worden, kunnen dan ook niet overtuigen.

Waar verzoeker in verband met zijn verklaringen over zijn voorgehouden problemen met Al-Shabaab nog verwijst naar het arrest van de Raad met nummer 105 148 van 17 juni 2013, wijst de Raad erop dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van dit arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Verder treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar hij in de bestreden beslissing als volgt motiveert aangaande verzoekers verklaringen in verband met zijn vermeende geheime relatie:

*"Vervolgens konden uw verklaringen in verband met uw geheime relatie niet overtuigen. Ondanks dat u en het meisje elkaar al lang kenden en jullie één jaar een relatie hadden, kon u maar weinig over haar vertellen (CGVS, p.28). Gevraagd om een beetje over haar te vertellen, zei u enkel dat jullie elkaar ontmoetten, elkaar misten en dat ze graag naar u kwam (ibid.). Ook wanneer u opnieuw gevraagd werd om iets over haar te vertellen, bleven uw verklaringen heel oppervlakkig (CGVS, p.28-29). U zei enkel dat ze een jong, actief meisje was dat de stad niet leuk vond (CGVS, p.29). Wanneer er dan gevraagd werd op welke manier ze actief was, kwam u niet verder dan te zeggen dat ze open was en veel vrienden had (ibid.). Gezien uw relatie met het meisje kan er van u verwacht worden dat u uitgebreider over haar kon vertellen. Dit geldt ook voor uw verklaringen over jullie toekomstplannen. U zei hierover enkel dat de toekomst het huwelijk was, maar dat jullie daar niet aan dachten (CGVS, p.28). Bovendien is het merkwaardig dat jullie, gezien de context, niet meer bezig waren met de toekomst van de relatie."*

De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om aan de hand van concrete argumenten en elementen bovenstaande motieven van de bestreden beslissing, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, in een ander daglicht te stellen. Door louter te stellen dat hij al de informatie over zijn ex-vriendin waarover hij beschikte heeft verteld tijdens zijn persoonlijk onderhoud en dat de adjunct-commissaris zijn verklaringen "enkel subjectief betwist, zonder de inhoud ervan te bekritisieren", blijft hij hiertoe in gebreke.

De adjunct-commissaris overweegt verder in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

*"Ook de manier waarop jullie de relatie geheim hielden is opmerkelijk. U stelde dat de relatie geheim moest zijn, maar dat mensen haar wel naar jullie huis zagen gaan (ibid.). Ook wandelden jullie samen naar de koranschool (ibid.). Het feit dat jullie zo openlijk contact hadden met elkaar is daarnaast merkwaardig aangezien u in een gebied woonde dat onder Al-Shabaab controle staat (CGVS, p.17). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Al-Shabaab vrouwen verschillende beperkingen oplegt (zie administratief dossier, blauwe map, stuk 1-2). Zo is het verboden voor vrouwen om het huis te verlaten zonder mannelijke voogd en beperken ze de omgang tussen mannen en vrouwen in het openbaar (ibid.). Dit gaat zelfs zo ver dat Al-Shabaab vrouwen verbiedt om activiteiten te ondernemen waarbij ze in contact komen met mannen (ibid.). Het is dan ook niet geloofwaardig dat u zonder problemen over straat kon lopen met uw vriendin en dat zij naar uw huis mocht komen terwijl u daar aanwezig was zelfs al was het niet geweten dat jullie een relatie hadden (CGVS, p.28-29). Ook uw verklaring dat het meisje een verplichte abortus moest uitvoeren doet vragen rijzen (CGVS, p.24). Abortus in Somalië is namelijk strafbaar, ook*

*wanneer het gaat om een abortus om de eer van de vrouw en de familie veilig te stellen (zie administratief dossier, blauwe map, stuk 3)."*

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om bovenstaande motieven te weerleggen of te ontkrachten. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoeker ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Aldus besluit de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing met reden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers geheime relatie, en dat bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan de dood van zijn broer en de arrestatie van zijn familieleden, in zoverre deze gebeurtenissen zouden zijn voortgevloeid uit de ontdekking van deze geheime relatie.

De adjunct-commissaris dient voorts te worden bijgetreden waar ze in de bestreden beslissing met reden als volgt motiveert:

*"Daarenboven verklaarde u dat u een geheime relatie had met een meisje dat afkomstig was van een machtige familie in uw stad (CGVS, p.23-24). Het is merkwaardig dat u als lid van een minderheidsclan zonder problemen contact mocht hebben met haar (CGVS, p.28). Zoals eerder al werd aangehaald mocht ze bij u thuis komen om uw zus te bezoeken en wandelden jullie samen naar de koranschool (CGVS, p.28). De vraag kan dan ook gesteld worden hoeveel discriminatie u ondervond omwille van uw clan. U stelde dat u gediscrimineerd werd omdat u afkomstig bent van de Madheban-clan (CGVS, p.23, 26). Omwille van uw afkomst zou u geen werk kunnen vinden, niet naar school kunnen gaan en werd u beledigd (CGVS, p.4-5, 23, 26). Echter, verklaarde u dat uw moeder, die ook afkomstig is van de Madheban-clan, een klein theewinkeltje had waar mensen uit de buurt thee kwamen drinken (CGVS, p.5, 8). U hielp haar hierbij (ibid.). Ook uw vader die afkomstig was van de Madhebanclan verkocht groenten tot hij ziek werd (CGVS, p.7-8). Daarnaast ging u voetballen met jongens uit de buurt die afkomstig waren van meerderheidsclans (CGVS, p.6-7, 27). U kon ook naar de koranschool gaan en moest hier enkel mee stoppen omdat jullie dit niet langer konden betalen (CGVS, p.5). Uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat de discriminatie niet verder ging dan het ontvangen van beledigingen en het feit dat u niet met leden van andere clans mocht trouwen (CGVS, p.25-26). Ook stelt u dat de clandestiscriminatie ervoor zorgde dat u slechts tot de tweede graad naar school ging (CGVS, p. 4).*

*Het CGVS ontkent niet dat leden van minderheidsclans, zoals de Madheban, in Somalië blootgesteld kunnen worden aan discriminatie en andere vormen van onderdrukking. Echter, blijkt uit bovenstaande vaststellingen niet dat u in zo'n ernstige mate gediscrimineerd werd dat dit gekwalificeerd kan worden als vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève."*

Waar verzoeker stelt dat hij met betrekking tot het verschil in clan tussen zichzelf en zijn ex-partner toegaf dat *"hij onder die omstandigheden onmogelijk met B(...) had kunnen trouwen, maar dat hij ondanks alles een relatie had die zij voor hun respectieve families verborgen hielden"*, neemt verzoeker niet weg dat hij verklaarde dat zij wel nog steeds openbaar met elkaar om zouden gegaan zijn en zijn ex-partner zelfs openlijk naar zijn huis kwam, ondanks het verschil in clans en status.

Waar verzoeker erop wijst dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde dat hij vreesde dat hij door de discriminatie in Somalië niet zou kunnen werken of zijn studie niet zou kunnen afmaken, wijst de Raad er in navolging van de adjunct-commissaris op dat verzoekers moeder een klein theewinkeltje had, waar verzoeker meehielp, en verzoekers vader groenten verkocht (administratief dossier, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, ), waardoor er verwacht kan worden dat verzoeker ook in de mogelijkheid is een beroep uit te oefenen. Wat betreft zijn studie, verklaarde hij dat hij moest stoppen met de koranschool omwille van financiële redenen, en niet omwille van discriminatie (*Ibid.*, p. 5). Verzoeker verwijst in dit kader tevens naar algemene informatie aangaande de discriminatie van minderheidsclans in Somalië, doch weerlegt hiermee niet *in concreto* de terechte vaststelling van de adjunct-commissaris, namelijk dat uit zijn verklaringen blijkt dat de discriminatie niet verder ging dan het krijgen van beledigingen en het feit dat hij niet met leden van andere clans mocht trouwen, en dus niet blijkt dat hij dermate gediscrimineerd zou worden dat dit een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin zou uitmaken. Volledigheidshalve merkt de Raad hierbij op dat om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard moeten zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend moeten zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoeker blijft, gelet op het voorgaande, in gebreke een dergelijke vrees voor vervolging concreet aannemelijk te maken.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

### 3.2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.2.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Somalië.

3.2.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoeker de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten en vrees niet aannemelijk maakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken of omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

3.2.5.3. Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de landeninformatie, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Somalië de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker de bestreden beslissing verkeerd lijkt te lezen waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat de adjunct-commissaris geen specifieke analyse heeft gemaakt van de veiligheidssituatie omdat verzoeker niet aannemelijk gemaakt zou hebben dat hij afkomstig is uit het district Jilib van de regio Middle Juba. De Raad merkt op dat de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing niet betwist dat, gezien verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn regio van herkomst in Somalië, *in casu* de veiligheidssituatie in de regio Middle Juba moet worden beoordeeld. Verzoeker zelf is in zijn verzoekschrift tevens van mening dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Juba dient te worden geanalyseerd.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de adjunct-commissaris dat er actueel in de regio Middle Juba geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld. Dit wordt ook bevestigd in voormelde EUAA Country Guidance over Somalië van augustus 2023 (p. 152). De algemene informatie die verzoeker in zijn verzoekschrift bijbrengt, ligt in lijn van of is dezelfde als de informatie waarnaar gerefereerd wordt in de bestreden beslissing of heeft betrekking op andere regio's in Somalië en is in die zin niet relevant. Verzoeker brengt bijgevolg geen informatie bij die voorgaande appreciatie zou kunnen ombuigen.

Nu op basis van voorgaande analyse dient te worden besloten dat verzoeker zich bij terugkeer naar Somalië terug in zijn herkomstregio, zijnde de regio Middle Juba, kan vestigen, is verzoekers betoog dat Mogadishu blijkens een verslag van UNHCR niet automatisch als een goed vestigingsalternatief kan worden beschouwd, *in casu* niet dienstig.

3.2.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet

3.2.6. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

3.2.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de

toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.2.9. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend vijftientwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

L. REMY,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. REMY

S. WILLAERT